

har maaské tildels sin Rod i mange feminine Væsners meget begrænsede Opfattelse af Begrebet „Kvindelighed“.

I Stedet for at vove sig ud paa Handlings og Virksomhedens Alfavej, gemmer disse Kvinder sig hen i Samfundskrogene, hvor de sidder fredeligt med Hækletojet og Romanerne, uden Interesse for andre Spørgsmaal end dem, der netop angaar den lille Kreds, hvori de selv løber rundt.

Blev der kaldt paa Kvinderne til Deltagelse i det offentlige Livs Arbejde, fik de Lov til at tage Del i kommunal og politisk Virksomhed, krævedes der fuldt borgerligt Ansvar af dem, og var f. Eks. gifte Kvinder ikke umyndige, kom der muligvis en anden Aand ind iblandt Kvinderne, men naar de vover at opstille denne Fordring, møder Dydsdragonerne dem med et Ramaskrig: *Ukvindelighed!* og det er ikke langt fra, at de møder den samme Indvending under deres Kamp for økonomisk Selvstændighed, skønt det er klart, at netop denne Stræben vidner om og vænner dem til Selvtænkning og Handledygtighed.

Jeg hader Ukvindelighed ligesom alt uskønt; men jeg tror, at det er den *forlorne* Kvindelighed ligesom den *forlorne* Fromhed og *forlorne* Moral i det hele, der er en af de væsenligste Hindringer for Frihed og Fremskridt, og lad os være enige om, at meget af det, der gaar for ægte Varer i de forskellige Brancher, egenlig ikke altid er det, ligesom meget af *det*, en forældet Livsanskuelse kalder ukvindeligt, heller ikke fortjener *dette* Navn. Det er inidertid brydsomt for de fremadskridende Kvinder at vinde frem i Samfundet til Ligestilling med Mændene. I den Henseende vilde en Appel til Mændenes Humanitet maaské ikke være paa urette Sted, thi de have det i deres Magt at lette os Vejen betydeligt.

Det er jo Mændene, der sidder inde med Magten, baade den fysiske, den intellektuelle og den økonomiske. *Gerda.*

Kraftige Skolebørn.

Naar man ser engelske Skolebørn af Middelstandsklassen, vil man gennemgaaende finde dem kraftige og med et kækt Udtryk, hvorimod de københavnske Piger og Dreng, der hver Dag myldrer ud af Instituter og Realskoler, ser blege og forknytte ud. Man kommer da vilkaarlig til at spørge sig selv, hvad der kan være Grunden til denne Forskel mellem Børn, der lever under samme gode Kaar.

Sportsmænd vil naturligvis svare: det er Sporten, de dejlige Friluftøvelser paa de aabne Pladser, som aldrig noget engelsk Barn forsømmer. Vi vil indrømme, at det er en væsenlig Grund, og vil ønske de Bestræbelser til Lykke, som ogsaa herhjemme gøres for de unge i den Retning. Men det er *ikke Hovedgrunden*. Den egenlige Aarsag er en *Art Faste*, som saa godt som alle københavnske Mødre, selv de forstandige og ømme Mødre, tvinger deres Børn til. De lader nemlig deres Børn gaa i Skole og arbejde til Kl. 3, efter at disse ikke har faaet andet end en Kop Te og en halv Tvebak. — Ganske vist har Barnet 2—3 Stykker Mad med, som det i Frikvarteret kan drikke lidt Vand til, men ellers arbejder ofte en 12—14 Aars

Dreng eller Pige uafbrudt Time efter Time. Fransk, Tysk, Mathematik, Historie, Stilskrivning, Regning. Opregning af Talstørrelser og Gloser veksler uafbrudt, og hertil kræves en Anstrengelse af Hukommelsen, som undertiden nærmer sig til Barbari. Naar Pigebarnet kommer fra Skole, har hun endnu en Musiktime, medens Drengen gaar omkring hjemme og er uartig og ondsksfuld, fordi han endnu skal vente 2 Timer, førend der spises til Middag. Hvis Mødrene blot vidste, at al Uartighed, al Ondskabsfuldhed var borte, om Barnet havde faaet et solidt Maaltid Mad, inden han gik i Skole.

Af den Grund behøver de engelske Børn aldrig Tugt. Mødrene har saa godt som alle Forstand paa sanitære Forhold, og man hører næsten aldrig dette uhyggelige Skænderi paa Børnene, som desværre er saa almindeligt hos københavnske Mødre, og som undergraver Barnets Æresfølelse, fordi det i Virkeligheden er uretfærdigt, og det burde være Moderen, der irrettesatte sig selv, for sin Mangel paa Forstaaelse af Barnets fysiske Tilstand.

Hos en Middelstandsfamilie i England begynder Dagen med en Tallerken Havregrød, derefter stegt Skinke (bacon). Æg og Smørrebrød samt Kaffe eller Te dertil. Man forstaaer, at det er et temmelig solidt Grundlag at begynde sit Arbejde paa, og vi Danske burde lære af dem.

Men kan de københavnske Mødre maaské ikke overkomme at gøre Maaltidet slet saa stort, saa bør ingen Moder, der har Skolebørn og som har Raad dertil, tillade sit Barn at gaa i Skole, uden at det først har spist en Tallerken Havregrød med Mælk, det er en dejlig Ret og den bringer et behageligt Velvære med sig.

I England, hvor Kvinderne er tidligt oppe, laves Grøden i Almindelighed af Gryn, som koges stille og længe i deres udmærkede lukkede Ovne, hvor ogsaa Skinken, „bacon“, samtidig steges. Hele vort Køgeri berhjemme er ikke saa praktisk indrettet, men man maa tage Forholdene, som de er. Husmødre herhjemme, som ofte kun har meget lidt Tid, inden Barnet om Morgen skal af Sted til Skole, maa helst koge Grøden af Mel. Naar Vandet koger i Gryden, drysser man det tørre Mel deri; det har ingen Tilbøjelighed til at klumpe, og et kort Opkog er tilstrækkelig til, at Grøden er, som den skal være.

Men det er nødvendigt altid at sikre sig friske Varer, hvilket bedst sker ved at købe Melet hos Melhandlerne i aaben Vægt; køber man det i Karduspakker, betaales 10—15 Øre mere pr. Pakke.

Havre bliver meget let bitter og harsk, og Grøden taber derved sin Næringsværdi og Smag.

Vi behøver vel neppe at tilføje, at til denne Grød kan kun bruges *skotske* Havregryn eller Mel, som for Resten kan faas hos enhver større Melhandler, men man bør erindre at forlange *Hunters* Varer.

Vi haaber, at disse Linjer dog vil bringe nogle Mødre til at betænke det farlige for Børnenes Sundhed ved at passe deres Skolearbejde i saa mange Timer, uden at have faaet tilstrækkelig Næring, og forsøge Grøden af „Oatmeal“.

Naturligvis vil Børn, som er vant til kun at nyde en Kop tynd Te, ytre Utilbøjelighed til at begynde deres Maaltid med Grød, men der maa da begyndes med smaa

Portioner, der lidt efter lidt stiger til et passende Maaltid. Det vil rigeligt lønne sig ved Sundhed og Velvære hos Børnene.

Smyrna Tæpper.

Om disse meget yndede Tæpper, af hvis Tilvirkning hele Distrikters Befolkning ernærer sig, kunde det maaské interessere danske Læsere at høre, nu da Kunstvævning begynder at komme paa Mode som Husindustri, og man søger at efterligne de forskellige Slags Vævemaader.

Smyrnatæpperne bliver kun for en ringe Del lavede i Smyrna: de væves i de noget fjærnere liggende Distrikter af Lilleasien, men de bliver udført fra Smyrna. De mest yndede Sorter, de grove og tykke Tæpper, som tillige er varmere end de kort afskaarne persiske Tæpper, kommer fra Uschak, Gior-des, Kula, Demirdschik, Melas, Ladik, Pergamos og Sparta. Uschak med sine 20,000 Indbyggere er Hovedoplagsstedet for denne Industri og ligger i en meget frugtbar Egn. Beboerne tager alle direkte eller indirekte Del i Tæppefabrikationen. Ad to forskellige Veje føres Tæpperne til Smyrna.

De Hjælpenidder, man behøver til at lave Tæpperne, er meget simple. Ulden bliver taget af „Fedthalerne“, en Faareart, som bliver holdt meget der paa Egnen. Mændene vasker Ulden i de nærliggende Bække, de gamle Koner spinder den, Farvningen foregaar i de saakaldte Boya Hanes. Til at lave en Kvadratalen Tæppetøj behøves omtrent 8 Pund Uldgarn.

Vævestolen dannes af to tykke Pæle, som nedrammes i Jorden i en vis Afstand fra hinanden. To bredere Pæle bliver fastslaaet dertil, en forneden og en foroven. Ved Foden af denne meget primitive Vævestol sidder ofte henved tolv Væversker ved Siden af hinanden, og over deres Hoveder er Spolerne anbragte, hvorom Garnet er vundet.

Et Tæppe kan faa hvilken som helst Længde, men det afhænger af Vævestolens Størrelse, hvor bredt det kan blive. I Uschak, som har 500 saadanne Vævestole, kan der væves Tæpper af 12 Alens Brede.

Ved at arbejde paa denne primitive Maade opnaar man at faa et blødere, om end løsere Væv, end man faar paa de mekaniske Vævestole.

Vævningen bliver udelukkende udført af Kvinder, mest unge, som staar under de modnere Kvinder, ikke alene mens de arbejder, men ogsaa naar de gaar fra og til Arbejdet.

En Væverske laver en Kvadratalen Tæppe om Dagen, og for dette Arbejde faar hun kun 75 Øre. Vævestolene er for det meste anbragt i usle Hytter, som lige netop beskytter dem imod at blive alt for forfrosne om Vinteren og imod Solens Straaler om Sommeren. En rig Købmand vilde lade opføre en ordenlig tidssvarende Bygning til Vævestolene, men man var ligefrem derimod. Mændene var bange for, at de forbigaaende gennem Glasruderne skulde se paa deres Koner, lige som de ogsaa frygtede for derved at miste deres Uafhængighed.

Smyrna Tæpperne inddeles i tre Slags: de tykke, de mellemtukke og de tynde. De tykke er de bedste og kommer fra Uschak.